

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **lekarza E. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu

w dniu 14 marca 2024 r.,

kwestii dopuszczalności

kasacji wniesionej przez pełnomocnika P. B.

od postanowienia Okręgowego Sądu Lekarskiego w K.

z dnia 28 września 2023 r., sygn. akt [...]

utrzymującego w mocy postanowienie Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności

Zawodowej o umorzeniu postępowania wyjaśniającego

z dnia 3 marca 2023 r., sygn. akt [...]

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć P. B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego i zasądzić od niego na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) zł z tytułu wydatków tego postępowania.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2020 r. Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w K. na podstawie art. 67 pkt. 1 ustawy z 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. 2021, poz. 1342), dalej – u.o.i.l. w zw. z art. 56 pkt. 3 tej ustawy postanowił wszcząć postępowanie wyjaśniające

w sprawie prawidłowego gromadzenia i sporządzania dokumentacji medycznej przez lekarza prowadzącego - lek. dent. E. S. w okresie od 25 września 2015 r. do dnia 8 stycznia 2018 r.

Następnie postanowieniem z dnia 3 marca 2023 r. Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w K. postanowił o umorzeniu postępowania wyjaśniającego z uwagi na upływ okresu przedawnienia karalności czynu.

Postanowienie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Okręgowego Sądu Lekarskiego w K. z 28 września 2023 r. w sprawie [...].

Od postanowienia tego kasację wniosła pełnomocnik pokrzywdzonego P. B., zaskarżając je w całości i zarzucając:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, w postaci:
 1. art. 63 pkt. 4 u.o.i.l. w zw. z art. 64 ust. 3 u.o.i.l. w zw. z art. 76 ust. 1-3 u.o.i.l. w zw. z art. 67 ust. 1 u.o.i.l. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i błędne uznanie, że w sprawie doszło do ustania karalności, a tym samym Okręgowy Sąd Lekarski w K. utrzymał w mocy postanowienie Organu z dnia 3 marca 2023 roku, w sytuacji kiedy Organ otrzymał skargę P. B. złożoną przez pełnomocnika adw. D. K. stanowiącą pismo z dnia 21 października 2019 r. co zostało potwierdzone stosownym Postanowieniem o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w dniu 30 kwietnia 2020 r., a co przy prawidłowym zastosowaniu przepisów winno skutkować albo zakończeniem postępowania wyjaśniającego w terminie 6 miesięcy, albo przekazaniem akt sprawy Naczelnemu Sądowi Lekarskiemu z upływem 30 kwietnia 2021 r., czego Organ nie wykonał, a przez jego opieszałość i naruszenie przepisów - doszło do upływu 5 lat od wymaganych do ustania karalności, z czym nie sposób się zgodzić, a co samo w sobie nie może obciążać w sposób negatywny Pokrzywdzonego.
2. obrazę przepisów postępowania, mających wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nierozważenie w sposób należyty zarzutów zażalenia dotyczących naruszenia przez Organ art. 76 ust. 1-3 u.o.i.l. w zw. z art. 67 ust. 1 u.o.i.l.

oraz art. 63 pkt. 4 u.o.i.l. w zw. z art. 64 ust. 3 u.o.i.l. w zw. z art. 76 ust. 1-3 u.o.i.l. w zw. z art. 67 ust. 1 u.o.i.l.

Wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Okręgowy Sąd Lekarski w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację wniesioną w niniejszej sprawie należało pozostawić bez rozpoznania.

Według art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli m.in. nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., a więc w szczególności art. 429 § 1 k.p.k., który obliguje do odmowy jej przyjęcia z powodu wniesienia po terminie, przez osobę nieuprawnioną lub niedopuszczalności z mocy ustawy. Ta ostatnia sytuacja, a więc niedopuszczalność z mocy ustawy, zachodzi co do kasacji wniesionej w niniejszej sprawie.

Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 u.o.i.l. od prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego, kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy, stronom, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Prezesowi Naczelnej Rady Lekarskiej przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia. Z przepisu tego wynika zatem w sposób niewątpliwy, że kasacja może być wniesiona po pierwsze od orzeczenia, a więc od decyzji rozstrzygającej o odpowiedzialności dyscyplinarnej lekarza. Nadto, kasację można wnieść wyłącznie od decyzji ściśle określonego organu, tj. od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego, a więc od orzeczenia wydanego na skutek odwołania wniesionego od orzeczenia sądu lekarskiego I instancji.

Oba ustawowe warunki wniesienia kasacji nie zostały spełnione w niniejszej sprawie, skoro kasację wniesiono nie od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego, ale od postanowienia Okręgowego Sądu Lekarskiego w K. Okoliczność ta prowadzi

do wniosku, że kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, została niezasadnie przyjęta, a więc na tym etapie postępowania konieczne jest pozostawienie jej bez rozpoznania w myśl powołanych wyżej przepisów, mających zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym lekarzy na skutek odesłania zawartego w art. 112 pkt 1 u.o.i.l.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego jest konsekwencją rozstrzygnięcia co do samej kasacji i wynika z treści art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k., art. 637 § 1 k.p.k. i art. 112 pkt 1 u.o.i.l.

[M. T.]

[ms]